



УКРАЇНА

СТЕПАНІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

ОЛЕКСАНДРІВСЬКОГО РАЙОНУ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Р І Ш Е Н Н Я

від 08.07.2016 № 7/9-42

с.Степанівка

Про встановлення місцевих
податків і зборів на 2017 рік

Керуючись статтею 143 Конституції України, статті 69 Бюджетного кодексу України, пунктом 24, 28 статті 26 та статтями 59, 69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», статтею 10, пунктом 12.3, 12.4 статті 12, підпунктом 10 пункту 3 статті 215, статтями 265-267, статтями 269-289 та статтями 291-300 Податкового Кодексу України та Закону України «Про внесення змін до Податкового Кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи». Степанівська сільська рада

ВИРІШИЛА:

1. Встановити податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

1.1. Затвердити ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки:

Ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

1. Ставки податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, встановлюються у розмірі 0,2 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.
2. Ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, встановлюються у розмірі 0,1 відсоток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.
3. Ставки податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб у розмірі 0,1 відсоток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.
4. Ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб встановлюються:
 - за будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування у розмірі – 0,3 відсоток;

- для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, - 1 відсоток;
- за господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо у розмірі – 0,01 відсотки;
- за інші будівлі у розмірі – 0,1 відсотки;

1.2. Затвердити Положення про механізм обчислення та порядок сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (додаток № 1).

1.3 Встановити пільги щодо звільнення від сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (додаток № 2).

2. Встановити транспортний податок.

2.1. Затвердити ставку транспортного податку у розмірі 25000 гривень за кожен легковий автомобіль, з року випуску якого минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість якого становить понад 750 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

2.2. Затвердити Положення про механізм обчислення та порядок сплати транспортного податку (додаток № 3).

3. Встановити плату за землю.

3.1. Затвердити ставки земельного податку згідно нормативної грошової оцінки земель населених пунктів затвердженої рішенням сесії Степанівської сільської ради від 04.04.2012 № VI/16-74 з урахуванням коефіцієнта індексації- 1,249

- зайняті житловим фондом, автостоянками для зберігання особистих транспортних засобів громадян, які використовуються без отримання прибутку, гаражно-будівельними та садівницькими товариствами, індивідуальними гаражами, садовими та дачними будинками фізичних осіб – 0,1 % від нормативно грошової оцінки;

- зайняті житловим фондом, які використовуються в комерційних цілях, з метою отримання прибутку – 3 % від їх нормативної грошової оцінки

3.2. Затвердити ставку податку за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні у суб'єктів господарювання (додаток № 4).

3.3. Затвердити Положення про механізм обчислення та порядок плати за землю (додаток № 5).

3.4 Затвердити ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, для сільськогосподарських угідь – 0,45 % від нормативно грошової оцінки землі (незалежно від місця знаходження) (додатак № 6)

3.5. Встановити пільги для юридичних осіб, платників земельного податку (додаток № 7).

3.6. Затвердити ставки земельного податку для земель житлової та громадської забудови - 0,03 % від нормативно-грошової оцінки землі (додатак № 8)

4. Встановити єдиний податок.

4.1. Затвердити ставки єдиного податку:

- для першої групи суб'єктів господарювання – 10%;
- для другої групи суб'єктів господарювання – 20%.

4.2. Затвердити Положення про механізм обчислення та порядок сплати єдиного податку (додаток № 9).

5. Затвердити Положення про механізм обчислення та порядок сплати акцизного податку (додаток № 10).

6. Дане рішення набуває чинності з 01.01.2017 року.

7. Оприлюднити рішення «Про встановлення місцевих податків та зборів на 2017 рік» на інформаційному стенді, в приміщенні Степанівської сільської ради за адресою: 84043, Донецька область, Олександрівський район, село Степанівка, вул. Миру, буд. 21.

8. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійні комісії сільської ради з питань планування бюджету, фінансів та цінам (Степанчук) та з питань агропромислового комплексу, соціального розвитку села, регулювання земельних відносин (Московченко).

Сільський голова

В.М.Давиденко

Додаток № 1
до рішення сесії
Степанівської сільської
ради

№ _____

ПОЛОЖЕННЯ
про механізм обчислення та порядок сплати податку
на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

Розділ 1. Загальне положення.

1.1. Положення про механізм обчислення та сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки розроблене згідно з Податковим кодексом України № 2755-VI від 02.12.2010 зі змінами та доповненнями, Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28.12.2014 № 71-VIII та Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні».

1.2. Це положення установлює порядок обчислення та сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки та відповідальність за його порушення.

1.3. Об'єкти житлової нерухомості – будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки.

1.3.1. Об'єкти житлової нерухомості поділяються на такі типи:

а) житловий будинок будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

б) прибудова до житлового будинку частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

в) квартира ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

г) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах – ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартиронаймачів;

1.3.2. Садовий будинок будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

1.3.3. Дачний будинок житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку;

1.4. Об'єкти нежитлової нерухомості – будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду.

У нежитловій нерухомості виділяють:

а) будівлі готельні – готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

Додаток № 1
до рішення сесії
Степанівської сільської
ради

№ _____

ПОЛОЖЕННЯ
про механізм обчислення та порядок сплати податку
на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

Розділ 1. Загальне положення.

1.1. Положення про механізм обчислення та сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки розроблене згідно з Податковим кодексом України № 2755-VI від 02.12.2010 зі змінами та доповненнями, Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28.12.2014 № 71-VIII та Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні».

1.2. Це положення установлює порядок обчислення та сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки та відповідальність за його порушення.

1.3. Об'єкти житлової нерухомості – будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки.

1.3.1. Об'єкти житлової нерухомості поділяються на такі типи:

а) житловий будинок будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

б) прибудова до житлового будинку частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

в) квартира ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

г) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах – ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартиронаймачів;

1.3.2. Садовий будинок будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

1.3.3. Дачний будинок житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку;

1.4. Об'єкти нежитлової нерухомості – будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду.

У нежитловій нерухомості виділяють:

а) будівлі готельні – готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

б) будівлі офісні – будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

в) будівлі торговельні – торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зади для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

г) гаражі – гаражі наземні й підземні та криті автомобільні стоянки;

д) будівлі приміслові та склади;

е) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);

є) господарські (присадибні) будівлі – допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, овчарні, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

є) інші будівлі.

Розділ 2. Платники податку

2.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та або нежитлової нерухомості.

2.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

Розділ 3. Об'єкти оподаткування

3.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

3.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, у тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) курортники;

д) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі в зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської ради;

е) об'єкти житлової нерухомості в тому числі їх частки, які належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визначеним такими

відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матеріями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

є) будівлі промислові, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

Розділ 4. База оподаткування

4.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

4.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/ або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

4.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно, виключаючи загальну площу кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

Розділ 5. Пільги із сплати податку

5.1. База оподаткування об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

а) для квартири (квартир) незалежно від їх кількості на 60 кв.метрів;

б) для житлового будинку (будинків) незалежно від їх кількості на 120 кв.метрів;

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі перебування у власності платника податку квартири (квартир) та житлового будинку (будинків) у тому числі їх часток) – на 180 кв.метрів;

Таке зменшення надається один раз за базовий податковий (звітний) період (рік).

5.2. Від плати податку звільняються:

- пенсіонери першої та другої групи;
- фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- особи, непрацездатні;
- ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";
- фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

- редакційні організації України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

5.3. Плати з податку, що сплачується на території Степанівської сільської ради з об'єктів житлової нерухомості для фізичних осіб не надаються на:

а) об'єкти оподаткування, якщо площа такого об'єкта (таких об'єктів) перевищує відповідний розмір неоподатковуваної площі, затвердженої рішенням місцевої ради;

б) об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходу від діяльності в оренду, лізинг, позичку, використовуються для підприємницької діяльності;

5.4. Органи місцевого самоврядування до 1 лютого поточного року подають до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням об'єкта житлової нерухомості відповідні дані, надані ними відповідно до абзацу першого та другого цього пункту.

Розділ 6. Ставка податку

6.1. Ставка податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, становить 0,2 відсоток від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового року) за 1 кв. метр бази оподаткування.

6.2. Ставка податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, становить:

а) для об'єктів підприємницької діяльності встановлюється у розмірі 1 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового року) за 1 кв. метр бази оподаткування;

б) для інших об'єктів встановлюється у розмірі 0,01 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

Розділ 7. Податковий період

7.1. Податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

Розділ 8. Порядок обчислення суми податку

8.1. Обчислення суми податку з об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості в такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частини, податок обчислюється виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів «а» або «б» підпункту 5.1. пункту 5 цього Положення та відповідної ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі часток, податок обчислюється виходячи із загальної загальної площі таких об'єктів зменшеної відповідно до підпунктів «а» або «б» підпункту 5.1. пункту 5 цього Положення та відповідної ставки податку;

власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, частин, часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, вказаних відповідно до підпункту «в» підпункту 5.1. пункту 5 цього Положення та відповідної ставки податку;

сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів «б» і «в» цього підпункту, визначається контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі об'єкта нерухомості.

Контроль за сплатою податку з об'єкта (об'єктів) нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем проживання (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі об'єкта нежитлової нерухомості та пільги з неоподатковуваної площі об'єкта, вказаної в відповідній ставці податку.

Контролюючі податківці повідомлення-рішення про сплату суми (сум) податку, вказану в підпункті 8.1 пункту 8 цього Положення, та відповідні платіжні документи, що надіслані місцевим місцевому самоврядуванню за місцезнаходженням кожного з об'єктів нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до початку кожного звітного (звітним) податковим (звітним) періодом (роком).

Власник (власники нововведеного) об'єкта житлової та /або нежитлової нерухомості сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому вперше введена в експлуатацію такий об'єкт.

Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в повноваженнях контролюючих органів за місцезнаходженням об'єкта нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому законодавством, виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічної політики.

Контролюючі органи за надіслання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку контролюючі органи за місцезнаходженням нерезидентів здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності нерезидентів.

Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних.

Платники податку та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;

платники податку, площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості що перебувають у власності платника податку;

платники податку, пільгою із сплати податку;

платники податку;

платники податку.

В разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними платника податку на підставі оригіналів відповідних документів на підставі яких контролюючий орган за місцем проживання(реєстрації) платника податку перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення – рішення вважається скасованим відповідними.

4.1.1. Для реєстрації прав на нерухоме майно - Олександрівське бюро реєстрації прав та інші органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання громадян, повинні щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового року надіслати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку на нерухоме майно станом на перше число кожного кварталу, встановленому Кабінетом Міністрів України.

4.1.2. Фізичні та юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на перше число кожного кварталу цього ж року подають контролюючому органу за формою, затвердженій Міністерством оподаткування декларацію за формою, встановленою Кабінетом Міністрів України, з розбивкою річної суми кварталів, щоквартально.

4.1.3. Для нерухомого (незведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості, що належить юридичною особою — платником подається протягом 30 днів після виникнення права власності на такий об'єкт, а податок обчислюється з моменту, в якому виникло право власності на такий об'єкт..

4.1.4. Для об'єкта права власності на об'єкт житлової нерухомості протягом року обчислюється з моменту виникнення права власності на такий об'єкт.

4.1.5. **Платник обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування**

4.1.5.1. При переході права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом року податок обчислюється для попереднього власника за період з початку року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на об'єкт оподаткування, а для нового власника — починаючи з наступного місяця після зміни власності.

4.1.5.2. Голова податкової служби надсилає податкове повідомлення-рішення контролюючому органу з інформацією про перехід права власності.

4.1.6. **Платник подати податку**

4.1.6.1. Податок сплачується за сім'єю розташування об'єкта (об'єктів) оподаткування і наділяється на податковий бюджет згідно з положеннями Бюджетного кодексу України. Податок сплачується у сільській місцевості через касу місцевої ради, в міській — через прийняття податків.

4.1.6.2. **Платник сплати податку**

4.1.6.2.1. Податок сплачується щорічний рік з податку сплачується:

4.1.6.2.1.1. протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

4.1.6.2.1.2. щоквартальними внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за кінцем кварталу, які відображаються в річній податковій декларації.

4.1.6.2.2. **Платник розрахунок**

4.1.6.2.2.1. Голова податкової служби розраховує, повністю і своєчасно перераховування податку до бюджету поклається на контролюючий орган в межах його повноважень, встановлених законодавством.

В.М.Давиденко

Додаток № 2
До рішення сесії
Степанівської сільської ради
№

ПІЛЬГИ

1. **Відомості про об'єкт:** будинок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

Зіплати податку звільняються:

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1033-1038.

... трьох і більше дітей віком до 18 років;

на яких поширюється дія Закону України "Про статус
"державного захисту";

Згідно з закон особами, які постраждали внаслідок

України, статуту (положення) яких зареєстровані у
Державному реєстрі, та використовуються для забезпечення діяльності.
(Згідно з додатковими підложеннями).

В. М. Давиденко

ПОЛОЖЕННЯ

про механізм обчислення та порядок сплати транспортного податку

Розділ 1. Загальні положення

1.1. Положення про механізм обчислення та сплати транспортного податку розроблене згідно з Податковим кодексом України № 2755-VI від 02.12.2010 зі змінами та доповненнями, Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28.12.2014 № 71-VIII та Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні».

1.2. Це положення установлює порядок обчислення та сплати транспортного податку та відповідальність за його порушення.

Розділ 2. Платники податку

2.1 Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього Положення є об'єктами оподаткування.

Розділ 3. Об'єкт оподаткування

3.1 Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, які використовувалися до 5 років і мають об'єм циліндрів двигуна понад 3000 куб. см.

Розділ 4. База оподаткування

4.1 Basis оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього Положення

Розділ 5. Ставка податку

5.1 Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього Положення

Розділ 6. Податковий період

6.1 Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року

Розділ 7. Порядок обчислення та сплати податку

7.1 Обчислення суми податку з об'єкта (об'єктів) оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

7.2 Податкове (податкові) повідомлення-рішення про сплату суми (сум) податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування придбаних протягом року податок сплачується

фізичное особою-платником починаючи з місяця в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилання (врученн) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам- нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

7.3 Органи внутрішніх справ зобов'язані до 1 квітня 2015 року надати контролюючим органам за місцем реєстрації об'єкта оподаткування відомості необхідні для розрахунку податку.

З 1 квітня 2015 року органи внутрішніх справ зобов'язані щомісячно у 10-денний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.

7.4 Платники податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування придбаних протягом року, декларація юридичною особою- платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця в якому виникло право власності на такий об'єкт.

7.5 У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником- починаючи з місяця в якому він набув права власності на цей об'єкт.

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення після отримання інформації про перехід права власності.

7.6. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року податок сплачується пропорційно кількості місяців які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

Розділ 8. Порядок сплати податку

8.1 Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до сільського бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

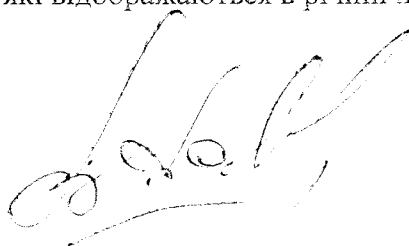
Розділ 9. Строки сплати податку

9.1 Транспортний податок сплачується:

а) фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами – авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Сільський голова



В. М. Давиденко

ПОЛОЖЕННЯ
про механізм обчислення та порядок сплати єдиного податку

1. Загальні положення

Єдиний податок – це місцевий податок, що запроваджується на підставі Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21.05.1997 р №280/97-ВР, Податкового кодексу України від 02.12.2010 р №2755-VI (зі змінами та доповненнями).

2. Платники податку

2.1. Юридична особа чи фізична особа - підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим цією главою, та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному цією главою.

2.2. Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

1) перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень;

2) друга група - фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

- не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

- обсяг доходу не перевищує 1500000 гривень.

Для цього підпункту не поширюється на фізичних осіб - підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та одніювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005), а також здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння. Такі фізичні особи - підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи;

3) третя група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 20000000 гривень;

4) четверта група - сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків.

2.3. Не можуть бути платниками єдиного податку першої - третьої груп:

2.3.1. суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи - підприємці), які здійснюють:

1) діяльність з організації, проведення азартних ігор, лотерей (крім розповсюдження лотерей), парі (букмекерське парі, парі тоталізатора);

2) обмін іноземної валюти;

3) виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива та столових вин);

4) видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органічного утворення (крім виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння);

5) видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення;

6) діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності у сфері страхування, яка здійснюється страховими агентами, визначеними Законом України "Про страхування", сюрвейерами, аварійними комісарами та аджастерами, визначеними розділом III Податкового Кодексу;

7) діяльність з управління підприємствами;

8) діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності) та зв'язку (крім діяльності, що не підлягає ліцензуванню);

9) діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;

10) діяльність з організації, проведення гастрольних заходів;

2.3.2. фізичні особи - підприємці, які здійснюють технічні випробування та дослідження (група 74.3 КВЕД ДК 009:2005), діяльність у сфері аудиту;

2.3.3. фізичні особи - підприємці, які надають в оренду земельні ділянки, загальна площа яких перевищує 0,2 гектара, житлові приміщення та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 100 квадратних метрів, нежитлові приміщення (споруди, будівлі) та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 300 квадратних метрів;

2.3.4. страхові (перестрахові) брокери, банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії, інші фінансові установи, визначені законом; реєстратори цінних паперів;

2.3.5. суб'єкти господарювання, у статутному капіталі яких сукупність часток, що належать юридичним особам, які не є платниками єдиного податку, дорівнює або перевищує 25 відсотків;

2.3.6. представництва, філії, відділення та інші відокремлені підрозділи юридичної особи, яка не є платником єдиного податку;

2.3.7. фізичні та юридичні особи - нерезиденти;

2.3.8. суб'єкти господарювання, які на день подання заяви про реєстрацію платником єдиного податку мають податковий борг, крім безнадійного податкового боргу, що виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

2.4. Не можуть бути платниками єдиного податку четвертої групи:

2.4.1. суб'єкти господарювання, у яких понад 50 відсотків доходу, отриманого від продажу сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки, становить дохід від реалізації декоративних рослин (за винятком зрізаних квітів, вирощених на угіддях, які належать сільськогосподарському товаровиробнику на праві власності або надані йому в користування, та продуктів їх переробки), диких тварин і птахів, хутряних виробів і хутра (крім хутрової сировини);

2.4.2. суб'єкти господарювання, що провадять діяльність з виробництва підакцизних товарів, крім виноматеріалів виноградарних (коди згідно з УКТ ЗЕД 2204 29 - 2204 30), вироблених на підприємствах первинного виноробства для підприємств вторинного виноробства, які використовують такі виноматеріали для виробництва готової продукції;

2.4.3. суб'єкт господарювання, який станом на 1 січня базового (звітного) року має податковий борг, за винятком безнадійного податкового боргу, який виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

2.5. Платники єдиного податку першої - третьої груп повинні здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги) виключно в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій).

Побутові послуги населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку визначено у ст. 291.7 Податкового кодексу України.

3. Ставки єдиного податку

3.1. Ставки єдиного податку для платників першої - другої груп встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі - мінімальна заробітна плата), та третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

3.2. Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільською радою для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

1) для першої групи платників єдиного податку - у розмірі 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати;

2) для другої групи платників єдиного податку - у розмірі 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

3.3. Відсоткова ставка єдиного податку для платників третьої групи встановлюється у розмірі:

1) 2 відсотки доходу - у разі сплати податку на додану вартість згідно з Податковим Кодексом;

2) 4 відсотки доходу - у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння, ставка єдиного податку встановлюється у розмірі, визначеному підпунктом 2 пункту 293.3 статті 293 Податкового Кодексу.

3.4. Ставка єдиного податку встановлюється для платників єдиного податку першої - третьої групи (фізичні особи - підприємці) у розмірі 15 відсотків:

1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпунктах 1, 2 і 3 пункту 291.4 статті 291 Податкового Кодексу;

2) до доходу, отриманого від провадження діяльності, не зазначеної у реєстрі платників єдиного податку, віднесеного до першої або другої групи;

3) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цій главі;

4) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування;

5) до доходу, отриманого платниками першої або другої групи від провадження діяльності, яка не передбачена у підпунктах 1 або 2 пункту 291.4 статті 291 Податкового Кодексу відповідно.

3.5. Ставки єдиного податку для платників третьої групи (юридичні особи) встановлюються у подвійному розмірі ставок, визначених пунктом 293.3 статті 293 Податкового кодексу України:

1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпункті 3 пункту 291.4 статті 291 Податкового Кодексу України;

2) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цій главі;

3) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

3.6. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп кількох видів господарської діяльності застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений для таких видів господарської діяльності.

3.7. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної або міської ради застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений цією статтею для відповідної групи таких платників єдиного податку.

4. Об'єкт оподаткування

4.1. Об'єктом оподаткування для платників єдиного податку четвертої групи є площа сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень) та/або земель водного фонду (внутрішніх водойм, озер, ставків, водосховищ), що перебуває у власності сільськогосподарського товаровиробника або надана йому у користування, у тому числі на умовах оренди.

Права власності/користування земельними ділянками повинні бути оформлені та зареєстровані відповідно до законодавства.

5. База оподаткування

5.1. Базою оподаткування податком для платників єдиного податку четвертої групи для сільськогосподарських товаровиробників є нормативна грошова оцінка одного гектара сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень), з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного за станом на 1 січня базового

податкового (звітнього) року відповідно до порядку, встановленого розділом XII Податкового Кодексу.

5.2. Базою оподаткування податком для платників єдиного податку четвертої групи для земель водного фонду (внутрішніх водойм, озер, ставків, водосховищ) є нормативна грошова оцінка ріллі в області, з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного за станом на 1 січня базового податкового (звітнього) року відповідно до порядку, встановленого розділом XII Податкового Кодексу.

5.3. Підставою для нарахування єдиного податку платникам четвертої групи є дані державного земельного кадастру та/або дані з державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

5.4. Для платників єдиного податку четвертої групи розмір ставок податку з одного гектара сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду залежить від категорії (типу) земель, їх розташування та становить (у відсотках бази оподаткування):

- для ріллі, сіножатей і пасовищ (крім ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, а також ріллі, сіножатей і пасовищ, що перебувають у власності сільськогосподарських товаровиробників, які спеціалізуються на виробництві (виращуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті, або надані їм у користування, у тому числі на умовах оренди) - 0,45;

- для ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях - 0,27;

- для багаторічних насаджень (крім багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях) - 0,27;

- для багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях - 0,09;

- для земель водного фонду - 1,35;

- для ріллі, сіножатей і пасовищ, що перебувають у власності сільськогосподарських товаровиробників, які спеціалізуються на виробництві (виращуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті, або надані їм у користування, у тому числі на умовах оренди - 3.

6. Податковий (звітний) період

6.1. Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої, другої та четвертої груп є календарний рік.

Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку третьої групи є календарний квартал.

6.2. Податковий (звітний) період починається з першого числа першого місяця податкового (звітнього) періоду і закінчується останнім календарним днем останнього місяця податкового (звітнього) періоду.

6.3. Для суб'єктів господарювання, які перейшли на сплату єдиного податку із сплати інших податків і зборів, встановлених цим Кодексом, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, що настає за наступним податковим (звітним) кварталом, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку, і закінчується останнім календарним днем останнього місяця такого періоду.

6.4. Для зареєстрованих в установленому законом порядку суб'єктів господарювання (новостворених), які протягом 10 календарних днів з дня державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, в якому відбулася державна реєстрація.

6.5. Для суб'єктів господарювання, які утворюються в результаті реорганізації (крім перетворення) будь-якого платника податку, що має непогашені податкові зобов'язання чи податковий борг, які виникли до такої реорганізації, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому погашено такі податкові зобов'язання чи податковий борг і подано заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування.

6.6. У разі державної реєстрації припинення юридичних осіб та державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця, які є платниками єдиного податку, останнім податковим (звітним) періодом вважається період, у якому подано до контролюючого органу заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності.

6.7. У разі зміни податкової адреси платника єдиного податку останнім податковим (звітним) періодом за такою адресою вважається період, у якому подано до контролюючого органу заяву щодо зміни податкової адреси.

7. Порядок нарахування та строки сплати єдиного податку

7.1. Платники єдиного податку першої і другої груп сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця.

Такі платники єдиного податку можуть здійснити сплату єдиного податку авансовим внеском за весь податковий (звітний) період (квартал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року.

У разі якщо сільська рада приймає рішення щодо зміни раніше встановлених ставок єдиного податку, єдиний податок сплачується за такими ставками у порядку та строки, визначені підпунктом 12.3.4 пункту 12.3 статті 12 Податкового Кодексу.

7.2. Нарахування авансових внесків для платників єдиного податку першої і другої груп здійснюється контролюючими органами на підставі заяви такого платника єдиного податку щодо розміру обраної ставки єдиного податку, заяви щодо періоду щорічної відпустки та/або заяви щодо терміну тимчасової втрати працездатності.

7.3. Платники єдиного податку третьої групи сплачують єдиний податок протягом 10 календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

7.4. Сплата єдиного податку платниками першої - третьої груп здійснюється за місцем податкової адреси.

7.5. Платники єдиного податку першої і другої груп, які не використовують працю найманих осіб, звільняються від сплати єдиного податку протягом одного календарного місяця на рік на час відпустки, а також за період хвороби, підтвердженої копією листка (листоків) непрацездатності, якщо вона триває 30 і більше календарних днів.

7.6. Платники єдиного податку четвертої групи:

7.6.1. самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки

податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу;

7.6.2. сплачують податок щоквартально протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, у таких розмірах:

- у I кварталі - 10 відсотків;
- у II кварталі - 10 відсотків;
- у III кварталі - 50 відсотків;
- у IV кварталі - 30 відсотків;

7.7. Суми єдиного податку, сплачені відповідно до абзацу другого пункту 295.1 і пункту 295.5 статті 295 Податкового кодексу України, підлягають зарахуванню в рахунок майбутніх платежів з цього податку за заявою платника єдиного податку.

Помилково та/або надміру сплачені суми єдиного податку підлягають поверненню платнику в порядку, встановленому Податковим Кодексом України.

7.8. Єдиний податок, нарахований за перевищення обсягу доходу, сплачується протягом 10 календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

7.9. У разі припинення платником єдиного податку провадження господарської діяльності податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому до контролюючого органу подано заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності або анульовано реєстрацію за рішенням контролюючого органу на підставі отриманого від державного реєстратора повідомлення про проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності.

У разі анулювання реєстрації платника єдиного податку за рішенням контролюючого органу податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому проведено анулювання реєстрації.

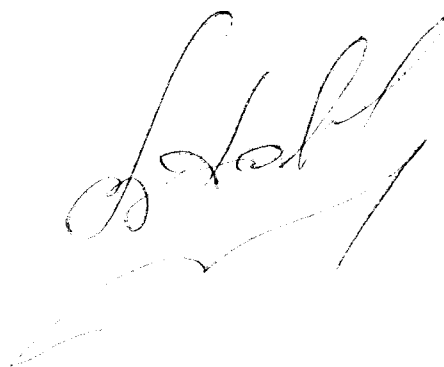
8. Відповідальність платника єдиного податку.

8.1. Платники єдиного податку несуть відповідальність відповідно до Податкового Кодексу за правильність обчислення, своєчасність та повноту сплати сум єдиного податку, а також за своєчасність подання податкових декларацій.

9. Контроль

Контроль за правильністю розрахунку, повнотою і своєчасністю перерахування податку до селищного бюджету покладається на контролюючий орган в межах його повноважень, визначених діючим законодавством.

Сільський голова



В. М. Давиденко

Додаток № 5
до рішення сесії
Степанівської сільської ради
№ _____

ПОЛОЖЕННЯ **про механізм обчислення та порядок плати за землю**

1. Загальні положення

1.1. Положення про механізм обчислення та порядок плати за землю розроблене згідно з Податковим кодексом України №2755-VI від 02.12.2010 р зі змінами та доповненнями, Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28.12.2014 № 71-VIII та Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні».

2. Платники земельного податку

2.1. Платниками податку є:

- власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
- землекористувачі.

3. Об'єкти оподаткування земельним податком

Об'єктами оподаткування є:

- земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- земельні частки (паї), які перебувають у власності.

4. База оподаткування земельним податком

Базою оподаткування є:

- нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом;
- площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

5. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження)

5.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

5.2. Ставка податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності).

6. Ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено

6.1. Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, встановлюється у розмірі не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці

7. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

7.1. Від сплати податку звільняються:

- інваліди першої і другої групи;
- фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- пенсіонери (за віком);
- ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";
- фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

7.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 7.1 цього Положення, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

- для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;
- для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах - не більш як 0,25 гектара, в селищах - не більш як 0,15 гектара, в містах - не більш як 0,10 гектара;
- для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;
- для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;
- для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

7.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

8. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб

8.1. Від сплати податку звільняються:

- санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;
- громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової

чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

- бази олімпійської та паралімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України.

8.2. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком:

- сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднених сільськогосподарських угідь, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства;

- землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

- земельні ділянки державних сортовипробувальних станцій і сортодільниць, які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур;

- землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

- земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генфондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

- земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв;

- земельні ділянки, на яких розташовані дипломатичні представництва, які відповідно до міжнародних договорів (угод), згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, користуються приміщеннями та прилеглими до них земельними ділянками на безоплатній основі;

- земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

9. Особливості оподаткування платою за землю

9.1. Органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

Органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

9.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

9.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

10. Податковий період для плати за землю

10.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

10.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

11. Порядок обчислення плати за землю

11.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

11.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. При поданні декларації, разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

11.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

11.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

11.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

11.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

11.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 8.1 цього Положення за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

12. Строк сплати плати за землю

12.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

12.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

12.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

12.4. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

12.5. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням забудованої території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

12.6. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), приміщень будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

12.7. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному житловому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

13. Орендна плата

13.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 лютого місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

13.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

13.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

13.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

13.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума не може:

- не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки;

- не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки.

13.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

13.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та строк її зарахування до бюджетів застосовується відповідно до вимог розділів 10-12 цього Положення.

14. Індексація нормативної грошової оцінки земель

14.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

14.2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення за станом на 1 січня поточного року, що визначається за формулою:

$$K_i = I : 100,$$

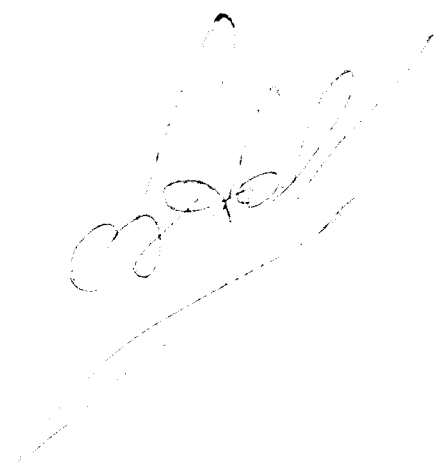
де I - індекс споживчих цін за попередній рік.

У разі якщо індекс споживчих цін не перевищує 100 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 100.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

14.3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, не пізніше 15 січня поточного року забезпечують інформування центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, і власників землі та землекористувачів про щорічну індексацію нормативної грошової оцінки земель.

Сільський голова



В. М. Давиденко

Додаток № 6
до рішення сесії
Степанівської сільської ради
№ _____

і
ільської

**Перелік юридичних осіб,
звільнених від сплати за землю**

1. Заповідники, у тому числі історико-культурні, національні природні парки, заказники (крім мисливських), парки державної та комунальної власності, регіональні ландшафтні парки, ботанічні сади, дендрологічні і зоологічні парки, пам'ятки природи,повідні урочища та парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва.

оме майно.
м України
о внесення
айни щодо
ро місцеве

2. Дослідні господарства науково-дослідних установ і навчальних закладів льськогосподарського профілю та професійно-технічних училищ.

3. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, органи прокуратури, заклади, установи та організації, спеціалізовані санаторії України для реабілітації, лікування та оздоровлення хворих, військові формування, утворені відповідно до законів України, Збройні Сили України та Державна прикордонна служба України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.

а нерухоме
онодавства

4. Дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального ахисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.

ням вимог,
ачена для
і будинки
Житловий
ій ділянці.

5. Дитячі санаторно-курортні та оздоровчі заклади України незалежно від їх іпорядкованості, у тому числі дитячі санаторно-курортні та оздоровчі заклади України, які знаходяться на балансі підприємств, установ та організацій.

к контуром
одну (або

6. Благодійні організації, створені відповідно до закону, діяльність яких не передбачає одержання прибутків.

а прилатне

7. Земельні ділянки кладовищ.

площі для

ешкання в

8. Земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших удівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

ія, який в
благдання

ільський голова

В. М. Давиденко

у і метю

віднесені

та іари.

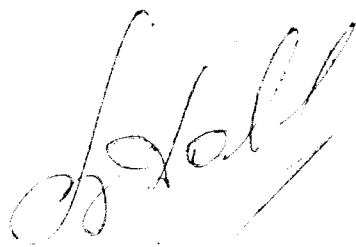
Додаток № 4
до рішення сесії
Степанівської сільської ради
№ _____

п.п.
сільської

**Ставки податку за земельні ділянки, які перебувають
у постійному користуванні у суб'єктів господарювання**

Використання земельної ділянки	Ставка податку
сільськогосподарське виробництво	3% від нормативно-грошової оцінки
Землі комерційного використовування	10% від нормативно-грошової оцінки
за земельні ділянки (несільськогосподарські угіддя) під господарськими будівлями і спорудами (виробничі потреби)	10% від нормативно-грошової оцінки
Землі житлової та громадської забудови	0,03% від нормативно-грошової оцінки
землі енергетичної системи	12% від нормативно-грошової оцінки
землі залізничного транспорту	9% від нормативно-грошової оцінки
землі автомобільного транспорту та дорожнього господарства	6% від нормативно-грошової оцінки
землі промисловості	6% від нормативно-грошової оцінки
Землі сільськогосподарського призначення	0,71 % від нормативно грошової оцінки

сільський голова



В.М.Давиденко

своє майно.
ом України
ро внесення
раїни щодо
Іро місцеве

на нерухоме
конодавства

нням вимог,
начена для
ві будинки
. Житловий
ній ділянці.

на контуром
одну (або

та придатне
площі для

зешкання в
іння. який в
обладнання

жу з метою
е віднесені

и та бари.

Додаток № 7
до рішення сесії
Степанівської сільської ради
№ _____

ьської

податку на земельні ділянки, що знаходяться у користуванні осіб - 0,71 % від нормативної грошової оцінки

Ставки земельного податку для сільськогосподарських угідь за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено

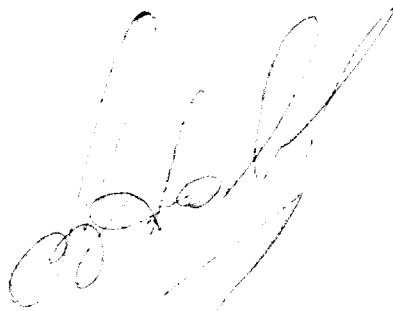
ри бничих унтів	рілля		Багаторічні насадження		пасовища		сіножаті	
	Вартість 1 га	Податок 1га	Вартість 1 га	Податок 1га	Вартість 1 га	Податок 1га	Вартість 1 га	Податок 1га
дня ь 1 га	34461,91	244,679	2591,28	18,398	5143,71	36,520	4213,77	29,917

ме майно.
і України
внесення
їни щодо
о місцеве

нерухоме

нодавства

Сільський голова



В.М.Давиденко

ям вимог.
мена для
будівни
Житловий
ів ділянки.

контурі .
одну осіб

. придатне

домі для

визнання в

я. який в
благнання

у в меток

віднесени

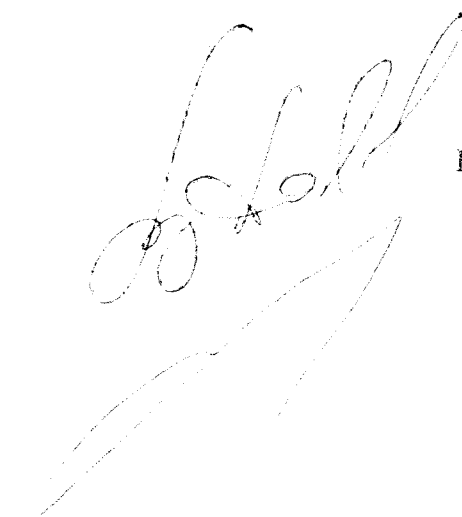
та барн.

Додаток № 8
до рішення сесії
Степанівської сільської ради
№ _____

Вартість земельного податку по Степанівській сільській раді, згідно грошової нормативно грошової оцінки, яка проведена у 2012 році з урахуванням коефіцієнтів індексації для земель житлової забудови – за 1 м.кв. нормативно – грошової оцінки

№ з/п	Назва населеного пункту	Середня базова вартість землі згідно технічній документації у 2012 році грн./1 м.кв.	Нормативно грошова оцінка з урахуванням коефіцієнтів на 2015 рік грн./1 м.кв.
1	с.Степанівка	22,44	28,02
2	с.Новоіверське	15,36	19,18
3	с.Новопавлівка	17,56	21,93
4	с.Самійлівка	16,30	20,35
		17,91	22,36

Сільський голова



В.М.Давиденко

жкої

: майно.
України
знесення
ни щодо
місцеве

нерухоме

одавства

ім вимог,
рена для
будинки
Китловий
й ділянці,

контуром
одну (або

придатне

площі для

зшкання в

ія, який в
обладнання

ку з метою

: віднесені

и та бери.